

The Suitcase

A man died, when he realized it, he saw God coming closer with a suitcase in his hand.

God said: **Alright son its time to go.**

Surprised the man responded: Now? So soon? I had a lot of plans

God said: **I'm sorry but its time to go.**

What do you have in that suitcase? the man asked.

God answered: **Your belongings.**

My belongings? you mean my things, my clothes, my money?

God answered: **Those things were not yours they belonged to the earth.**

Is it my memories? the man asked.

God answered: **those never belonged to you they belonged to Time**

Is it my talents?

God answered: **those were never yours they belonged to the circumstances.**

Is it my friends and family?

God answered: **I'm sorry they were never yours they belonged to the path.**

Is it my wife and son?

God answered: **They were never yours they belonged to your heart.**

Is it my body?

God answered: **that was never yours it belonged to the dust.**

Is it my soul?

God answered: **No that is mine.**

Full of fear, the man took the suitcase from God and opened it just to find out the suitcase was empty.

With a tear coming down his cheek the man said: I never had anything???

God answered: **that is correct, every moment you lived were only yours. Life is just a moment, a moment that belongs to you. For this reason enjoy this time while you have it, Don't let anything that you think you own stop you from doing so.**

Live Now. Live your life.

Don't forget to be happy, that is the only thing that matters.

Material things and everything else that you fought for, stay here.

You can't take anything.

**ENJOY EVERY SECOND YOU LIVE
YOU CAN'T TAKE ANYTHING**

THE SUITCASE กระเป๋าเดินทาง

แปลโดยพิศิษฐ์

ชายผู้หนึ่งเสียชีวิตลง และเมื่อเขาได้ตระหนัก เขาได้เห็นพระเจ้าเข้ามาใกล้ พระองค์ถือกระเป๋าเดินทางมาด้วย

พระเจ้า: **เอาหล่ะลูก ถึงเวลาต้องไปแล้ว**

ชายคนนั้นตอบอย่างงุนงง: เร็วอย่างนี้เลยหรือครับ? ผมยังมีแผนที่ยังไม่ได้ทำอีกเยอะเลยครับ

พระเจ้า: **เสียใจด้วยนะ แต่ถึงเวลาที่จะต้องไปแล้ว**

ในกระเป๋านั้นใส่อะไรไว้หรือครับ ชายคนนั้นถาม

พระเจ้า: **ข้าวของต่างๆของเจ้า**

ของผมหรือครับ? พระองค์หมายถึงข้าวของ เช่นเสื้อผ้า เงินทองของผมหรือครับ

พระเจ้า: **ไม่ใช่ ของเหล่านั้นไม่ใช่เป็นของเจ้า แต่เป็นของโลก**

หรือว่าเป็นความทรงจำ? ชายผู้นั้นถาม

พระเจ้าตอบ: นั่นไม่เคยเป็นของเจ้ามาก่อน มันเป็นเรื่องที่เรียกว่า “เวลา”

หรือว่าเป็นความสามารถพิเศษของผม?

พระเจ้า: นั่นก็ไม่ใช่ของเจ้ามาก่อน มันแค่เกิดขึ้น ขณะที่ถูกสถานการณ์บังคับ

หรือว่าเป็นเพื่อนๆหรือครอบครัว?

พระเจ้า: เสียใจนะ นั่นก็ไม่ใช่ของเจ้ามาก่อน พวกเค้าเป็นแค่ส่วนหนึ่งของเส้นทางชีวิตที่ผ่านมาเท่านั้น

แล้วรรรยากับลูกๆของผมล่ะครับ?

พระเจ้า: นั่นก็ไม่ใช่ของเจ้า พวกเค้าดำรงอยู่ เฉพาะแค่ในหัวใจของเจ้า

ร่างกายผมล่ะครับ?

พระเจ้า: นั่นก็ไม่ใช่ของเจ้า ร่างกายเจ้าเป็นของดิน คืนสู่ดิน

จิตวิญญาณของผมล่ะครับ?

พระเจ้า: นั่นก็ไม่ใช่ของเจ้า แต่เป็นของเรา

เต็มไปด้วยความหวาดกลัว ชายคนนั้นหยิบกระเป๋าเดินทางใบนั้นจากพระเจ้า เขาเปิดกระเป๋า ข้างในนั้นว่างเปล่า ด้วยน้ำตาที่นองหน้า เค้าพูดขึ้นว่า “ผมไม่เคยมีอะไรเลยหรือครับ”??

พระเจ้า: ใช่แล้ว ช่วงเวลาที่ยังมีชีวิต นั้นแหละคือของเพียงอย่างเดียวของเจ้า ชีวิตคือเวลาแค่ช่วงขณะหนึ่งเท่านั้น เวลาช่วงขณะหนึ่งนั้นแหละที่เป็นของเจ้า ด้วยเหตุนี้เอง เจ้าจึงชื่นชมยินดีกับช่วงเวลาที่ยังมีอยู่เถิด อย่ามัวแต่รออะไรอื่นที่เจ้าให้ความสำคัญ มาเป็นตัวขัดขวางการแสวงหาความสุข ความชื่นชมยินดีของเจ้าอีกต่อไปเลย

เริ่มตั้งแต่บัดนี้ จงใช้ชีวิตของเจ้าให้ดี อย่าลืมที่จะมีความสุข เพราะนั่นคือสิ่งเดียวที่สำคัญ วัตถุข้าวของต่างๆที่ดิ้นรนหามาครอบครองนั้น ไม่ได้ติดตามเจ้าไป

จงชื่นชมยินดีกับทุกขณะที่เจ้ายังมีชีวิต
เจ้าไม่สามารถเอาอะไรติดตัวไปได้ทั้งนั้น.
ENJOY EVERY SECOND YOU LIVE
YOU CAN'T TAKE ANYTHING